

Dienstknechten, let op!

Numeri 20:2-13

Er zijn twee specifieke gebeurtenissen in het Oude Testament die, steeds wanneer ik ze lees, mij bijzonder aangrijpen. Ik vermoed dat dit komt doordat ik van Mozes ben gaan houden, de man die het onderwerp is in bovengenoemd Bijbelgedeelte.

Door één onbezonnen daad van Mozes mocht hij het Beloofde Land niet binnengaan.

Gods heiligheid

De eerste oorzaak van mijn tranen is het lezen van Deuteronomium 3:23-26: 'Ook smeekte ik de HEERE in die tijd om genade en zei: Heere, HEERE! Ú bent begonnen aan Uw dienaar Uw grootheid en Uw sterke hand te tonen. Want welke god is er in de hemel en op de aarde die zulke werken en machtige daden kan doen als U? Laat mij toch oversteken en dat goede land zien, dat aan de overzijde van de Jordaan is, dat goede bergland en de Libanon! Maar de HEERE was verbolgen op mij, vanwege u, en Hij luisterde niet naar mij. En de HEERE zei tegen mij: Laat het u genoeg zijn; spreek niet meer tot Mij over deze zaak'.

Hier krijgt Mozes, de geliefde dienstknecht van de Heer, die zo dicht bij het Beloofde Land was en het volk van God veertig jaar geleid had, waarbij hij soms tussenbeide trad tussen hen en Gods toorn (Num. 14:11-20), nog eens te horen dat hij het Beloofde Land niet binnen mocht gaan. Waarom niet? De Heer geeft Zijn reden daarvoor in Numeri 27:14: 'Dat is omdat u Mijn bevel ongehoorzaam bent geweest in de woestijn Zin, tijdens de twist van de gemeenschap, door Mij voor hun ogen niet te heiligen bij het water'.

Een gedetailleerde beschrijving van dit voorval vinden we in Numeri 20:2-13. Mozes had de opdracht gekregen om in het bijzijn van het volk tot de rots te spreken, zodat die water zou geven voor het volk en hun dieren. Eerder, in Exodus 17:5-6, had hij op de rots bij de Horeb geslagen en was er water uit gekomen. Nu moest hij tegen de rots spreken. Maar Mozes was boos op de Israëlieten en in zijn toorn riep hij uit: 'Luister toch, ongehoorzamen, zullen wij voor u uit deze rots water voortbrengen?' Daarna hief hij 'zijn hand op en hij sloeg de rots twee keer met zijn staf, en er kwam veel water uit' (Num. 20:10-11).

Door deze daad – en ik moet in het licht van Romeinen 14:4 behoedzaam spreken: 'Wie bent u, dat u de huisknecht van een ander oordeelt?' – zondigde deze zachtmoedigste van alle mensen (Num. 12:3; 27:14) in verschillende opzichten: hij sprak tegen het volk van God; hij beweerde dat hij hun water zou geven; en in plaats van tot de rots te spreken, sloeg hij hem twee keer.

Wij zouden denken dat dit toch allemaal niet zo verschrikkelijk was. Maar volgens God kwam Mozes in opstand tegen Zijn bevel en faalde hij erin om de Heer te verheerlijken voor de ogen van de Israëlieten. 'Hoe dan?' vraagt u misschien.

Mozes noemde het volk 'ongehoorzamen'. Hoewel dit in praktisch opzicht waar geweest kan zijn, was hij niet in de positie om Gods 'oogappel' (Deut. 32:10) te beschimpen. Hij zei ook: 'Zullen wij voor u uit deze rots water voortbrengen', terwijl het voorzien in water niet zijn taak was, maar alleen die van God. En ten slotte sloeg Mozes de rots, terwijl hij ertegen had moeten spreken. Hoe belangrijk deze handeling was, wordt ons duidelijk gemaakt in 1 Korinthe 10: 'Want zij dronken uit een geestelijke steenrots die volgde; de steenrots nu was Christus' (vs. 4). In type (een voorafschaduwend beeld) mocht de rots slechts eenmaal geslagen worden (Ex. 17:6), omdat het antitype het belangrijke feit is dat 'ook Christus ... eenmaal voor de zonden [heeft] geleden, de Rechtvaardige voor de onrechtvaardigen, opdat Hij ons tot God zou brengen' (1 Petr. 3:18).

Door deze ene onbezonnen daad van Mozes mocht hij het Beloofde Land niet binnengaan. God is heilig en in Zijn regeringswegen moet Hij in overeenstemming daarmee handelen, want 'zou de Rechter van de hele aarde geen recht doen?' (Gen. 18:25).

Gods liefde

De tweede gebeurtenis die mij bijzonder aangrijpt, is een vervolg van de geschiedenis van deze geliefde dienstknecht: 'Toen beklom Mozes, vanuit de vlakten van Moab, de berg Nebo, de top van de Pisga, die recht tegenover Jericho ligt. En de HEERE liet hem heel het land zien: van Gilead tot Dan, heel Naftali, het land van Efraïm en Manasse, heel het land van Juda tot aan de zee in het westen, het Zuiderland, de vlakte van de vallei van Jericho, de palmstad, tot aan Zoar. En de HEERE zei tegen hem: Dit is het land waarvan Ik Abraham, Izak en Jakob gezworen heb: Aan uw nageslacht zal Ik het geven. Ik heb het u met uw eigen ogen laten zien, maar u mag daarheen niet oversteken. Zo stierf Mozes, de dienaar van de HEERE, daar in het land van Moab, overeenkomstig het woord van de HEERE. En Hij begroef hem in een dal in het land van Moab, tegenover Beth-Peor. En niemand weet waar zijn graf is, tot op deze dag' (Deut. 34:1-6).

Gods heiligheid is wonderbaarlijk en volmaakt in evenwicht met Zijn liefde. Mozes mocht dan wel niet de Jordaan oversteken, maar hij zag heel 'dat goede land', inclusief 'dat goede bergland' (Deut. 3:25). En daarna begroef de Heer Zijn geliefde dienstknecht, met wie Hij kon spreken 'van aangezicht tot aangezicht, zoals een man met zijn vriend spreekt' (Ex. 33:11). Begraven te worden door de hand van God – wat een kostbare, intieme aanraking.

In onze dagen kennen veel dienstknechten van de Heer deze feiten goed. Het zijn niet slechts historische verslagen van gebeurtenissen die jaren geleden hebben plaatsgevonden; ze zijn opgetekend opdat wij ervan zouden leren (zie Rom. 15:4). Als een dienaar van het Woord ben ik gewaarschuwd maar ook verwarmd door Gods omgaan met Zijn dienstknecht Mozes.

Gewaarschuwd

-

Ik ben gewaarschuwd dat ik zeer zorgvuldig moet zijn in wat ik zeg over Gods volk als geheel of als individuele personen voor wie Christus gestorven is (zie Num. 22:12).

-

Ik ben gewaarschuwd dat ik geen enkele aanspraak mag maken op eer voor iets wat ik gedaan of bereikt heb in de dienst van de Heer. De dienstknecht moet in alle dingen alleen de Heer Jezus Christus verhogen (zie Joh. 3:30).

-

Ik ben gewaarschuwd om er zorgvuldig op te letten dat ik de Heer geen oneer aandoe door in mijn daden iets zichtbaar te laten worden wat in tegenstelling kan zijn met de gedachten van God (zie Rom. 6:15).

Wat was 'dat goede bergland'? Was het de berg Moria, de plaats waar Abraham zijn zoon Izak offerde en waar de tempel van Salomo werd gebouwd? Of was het de berg der verheerlijking? Ik weet het niet zeker. Maar ongeveer vijftienhonderd jaar nadat Mozes door Gods hand in het land Moab te ruste was gelegd, zien we hem in het Beloofde Land, terwijl hij spreekt met Hem Die hij in de woestijn zo goed had leren kennen. Mozes en Elia verschenen in heerlijkheid met de Heer Jezus Christus tijdens Zijn gedaantewisseling, en spraken met Hem 'over Zijn uitgang die Hij zou volbrengen te Jeruzalem' (Luk. 9:31). Ja! Alle zonden kunnen worden vergeven door de dood van Hem Die Zichzelf gegeven heeft 'tot een losprijs voor velen' (Mark. 10:45).

Verwarmd

-

Daarna ben ik verwarmd door Gods liefde en vooral door het feit dat Hij, ondanks mijn opstandigheid, zonde en het oneer aandoen van Hem Die ik dien, niet ophoudt mij lief te hebben en op praktische en intieme manieren voor mij te zorgen.

-

Tevens ben ik verwarmd door Zijn genade. Ondanks herhaaldelijk falen mogen wij 'dat goede bergland' binnengaan, dat Hij in Zijn liefde en genade heeft geschonken toen Hij 'ons mee [heeft] opgewekt en mee doen zitten in de hemelse gewesten in Christus Jezus' (Ef. 2:6).

H. Blok